

РЕШЕНИЕ

№ 3553

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10965** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РВТ22-ГР94-3885-/2/03.11.22г на И. А. Н. от [населено място], с проц.представител адв. А.К. против Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР94-3885-/1/18.10.22г на Секретаря на район „В.“-СО по нейно заявление вх.№ РВТ22-ГР94-3885/12.10.22г.

В жалбата се сочи, че Отказът е проц. и мат.незаконосъобразен и противоречи на целта на закона, като се моли за отмяната му и задължаване на ответника да издаде заповед за заличаване на извършени промени в постоянния и настоящия адрес на детето й, претендира разноски. Соци се, че жалбоподателката като майка упражнява родителските права над детето и то има нейния адрес- според закона и според съд.решение за развод.Бащата е направил промени в адресите на детето, като тя е депозирала до ответника заявление за заличаване на вписаните промени.Ответникът отказва неправомерно, като изисква ново съдебно решение, за да извърши нова промяна в адресите на детето.В уточняваща жалба се сочи, че промяната в адресите на детето, направена по заявление на бащата/който не упражнява родителските права/, е послужила като основание бащата да смени училището на детето/без знанието на майката/.Относно смяната на училището е висящо д.№ 9445/22г на АССГ, изброени са и всички останали дела, водени между родителите.Детето понастоящем е при бащата, като майката е лишена от контакт с него/въпреки, че родителските права са предоставени на нея/.В съд.заседание адв. К. поддържа жалбата, като на въпрос на

Съда/л.118/ изрично потвърждава, че Заявлението е за изменение на съществуващата адресна регистрация на детето/направената по искане на бащата/ и не представлява жалба срещу направеното по искане на бащата изменение на предходната адресна регистрация на детето/по адрес на майката/.Уточнява се, че до момента не е депозирана нарочна жалба срещу изменението на съществуващата адр.регистрация, тъй като акт за такава промяна не е връчван на майката. В писмени бележки се сочи обратното- че Заявлението не е за изменение на съществуващата адресна регистрация на детето, а се иска „заличаване на извършената по искане на бащата промяна“. Ответникът е бил сезиран с искане да се издаде акт по чл.92 ал.14 от ЗГР/заличаване на променена адресна регистрация/- затова е до район „В.“, а е издал акт по чл.92 ал.13 от ЗГР/за извършване на нова промяна в адресната регистрация/- който следва да се издаде от район „Л.“/според нейния адрес/.Не са представени по делото доказателства за компетентност на органа, извършил промяната в адресната регистрация на детето/на 14.06.22г/, а само доказателства за компетентност на органа-издател на обж. отказ.Актът за промяна на адр.регистрация на 14.06.22г също не е представен по делото, като заявленията за промяна на постоянния и настоящия адрес са били подписани само от детето/малолетен/.Изявленията на детето пред Съда са предопределени от съзнанието му, че бащата също ще ги прочете, като нямат характер на свидетелски показания, респ. не са доказателство за факти.Изказаното пред Съда становище от соц.работник няма връзка с предмета на делото.Развиват се доводи за незаконосъобразност на извършената промяна в адресната регистрация на детето и неотноситимост на Заповедта за незабавна защита/тя има временен характер и не тя определя местоживеенето на детето/.

Ответникът секретар на район „В.“-СО се представлява от юрк.К., като оспорва жалбата като неоснователна и недопустима, претендира разноски, оспорва като прекомерни адв.хонорари.В писмени бележки се допълва, че предвид изявлението на жалбоподателката в съдебно заседание относно предмета на жалбата - предмет на делото е Отказ да се направи промяна в съществуващата адресна регистрация на детето. Заявлението обаче е било за заличаване на направено изменение в адресна регистрация- производство по чл.99б от ЗГР, а не производство за промяна по чл.92 от ЗГР. Това адм.производство/по чл.99б/ изисква проверка от спец.комисия, която проверява дали при направената промяна в адр.регистрация е имало допуснати нарушения по чл.92 или чл.99а от ЗГР/в случая няма/.

Заинтересованата страна И. Н. В./бащата/ се явява лично и с адв.С., като оспорва жалбата като недопустима, като не е ясен предмета на жалбата- дали се обжалва направената промяна в адр.регистрация или се иска нова промяна.Жалбоподателката няма правен интерес да оспорва направеното изменение в адресната регистрация на детето, като това не е производство относно „местоживеене“ по см. на СК, а производство за адресна регистрация по ЗГР.Жалбата е неоснователна, доколкото няма основания тепърва пак да се променя адр.регистрация на детето/по адрес на майката/.Детето безспорно живее при баща си и наличната адресна регистрация на детето правилно отразява това фактическо положение.

Заинтересованата страна М. И. В./детето/ се явява лично и с назначен особен представител- адв. Б., който поддържа жалбата като основателна/тъй като детето може да има само един постоянен и един настоящ адрес, а това са адресите на майката-според съд.решение тя упражнява род.права/.След като няма ново съд.решение относно род.права, адресната регистрация на детето следва да е по

адреса на майката. Моли се за отмяна на Отказа. При устните състезания адв. Б. променя мнението си- моли за отхвърляне на жалбата, предвид желанието на детето да живее при баща си и становището на соц.работник.

ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ОТДЕЛ „ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО“ ПРИ Д“СП“-К. С. /с компетентност и в рамките на район „В.“/-И., изразява становище, че детето следва да живее при баща си/там се чувства добре/, респ. жалбата следва да се отхвърли.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК/изричен отказ по заявление/, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта и заявител в адм.производство/, поради което следва да се разгледа по същество. Както Съдът е указал на страните в съд.заседание, според твърдата съд.практика - адресатите на инд.адм.актове, с които се постановява отказ по тяхно заявление, винаги имат правен интерес да обжалват отказа.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към настоящото производство:

С Решение на СРС по д.№ 2305/11г, влязло в сила на 13.07.11г, е прекратен брака между жалбоподателката и И. В./склучен през 2008г/, като е постигнато споразумение - родителските права над малолетното дете М.В./роден на 22.03.10г/, да се упражняват от майката и местоживеенето на детето се определя от майката; от 04.08.11г майката е с постоянен адрес в[жк], [жилищен адрес] а още от 22.02.11г е с настоящ адрес в[жк], ул.311, №1, ет.3 ап.11; семейното жилище в[жк], [жилищен адрес] ще се ползва от бащата/то е негов постоянен и настоящ адрес и тогава и към момента/.

С Решение № 20184074/12.09.21г, в сила от 22.10.21г, СРС изменя режима на лични контакти между бащата и детето, като видно от това решение- към 12.09.21г детето е с адрес в[жк], ул.311, №1, ет.3 ап.11/настоящият адрес на майката от 02.10.15г/ и живее с нея.

С Решение № 20146659/25.06.21г, в сила от 22.10.22г, СРС изменя размера на дължимата от бащата издръжка, като видно от това решение- към 25.06.21г детето живее при майката в[жк]/това е настоящия адрес и на двамата/.

Видно от нарочно издадени удостоверения за промените в адресите на детето/л.78-л.79/, от 04.08.11г до 14.06.22г детето е с постоянен адрес- адресът на майката в[жк], [жилищен адрес] от 02.10.15г до 14.06.22г е с настоящ адрес- адресът на майката в[жк], от 22.02.11г до 02.10.15г е с настоящ адрес- адресът на майката в[жк].Следователно, след развода детето е с постоянен адрес – постоянния адрес на майката, а още преди развода е с настоящ адрес-настоящият адрес на майката.

На 25.03.22г детето все още живее при майката в[жк], но към 29.03.22г детето вече фактически живее при бащата в[жк], [жилищен адрес] видно от издадена от СРС Заповед за незабавна защита №72/29.03.22г-подлежаща на незабавно изпълнение. С тази ЗНЗ, на осн. чл. 18 ал.1 от ЗЗДН, се забранява на майката да приближава детето на по-малко от 100 метра, както и обитаваното от него жилище в[жк], [жилищен адрес], както и училището му /5бто СУ/, както и местата за социални контакти и културен отдих.Мярката е временна и е постановена в рамките на висящо пред СРС производство по ЗЗДН, последното заседание по което е проведено на 06.12.22г. С Решение №147/05.01.23г/невлязло в сила към края на устните състезания по

настоящото дело на 22.02.23г/, СРС отказва да издаде Заповед за съдебна защита на детето от майката /по молба на бащата срещу майката/.

На 14.06.22г /без знанието на майката, упражняваща родителските права според Решението на СРС от 2011г/, е била направена промяна в адресната регистрация на детето по постоянен и настоящ адрес и детето е регистрирано на адреса на бащата в[жк], [жилищен адрес]. Заявлението от 14.06.22г за промяна в постоянния адрес е подписана само от малолетното дете/л.68/, адресната карта за промяна в настоящия адрес също е подписана само от малолетното дете/л.69/.

И към края на устните състезания/22.02.23г/- детето живее при бащата и е с постоянен и настоящ адрес в[жк], [жилищен адрес]/адресът на бащата/.

На 12.10.22г/след като научава на 10.10.22г от издадени й удостоверения за адресите на детето, че то вече е регистрирано на адреса на бащата/, майката депозира до Кмета на район „В.“ Заявление за заличаване на вписаната на 14.06.22г промяна на постоянен и настоящ адрес на детето, тъй като са нарушени съд.решение за родителските права от 2011г и чл.90 ал.2 изр.2 и чл.96 ал.3 от ЗГР.

Ответникът Секретар на район „В.“-СО /с делегирани правомощия от Кмета на СО съгл. Заповед № СОА22-РД09-1302/29.07.22г/, се произнася по Заявлението с обж. Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР94-3885-/1/18.10.22г, като отказва заличаване на направените промени в адресите на детето-до представяне на ново решение на съда.Видно от мотивите на Отказа, при извършена проверка ответникът установил, че промяната в адресите на детето е извършена на 14.06.22г по заявления на бащата, който бил приложил и ЗНЗ № 72/29.03.22г /видно от която детето обитава адреса на бащата/.Отказът е връчен на жалбоподателката на 28.10.22г, като жалбата до Съда е от 03.11.22г.

Съдът намира от правна страна следното:

Не е предмет на настоящото производство въпросът- при кого от родителите да живее детето и кой да упражнява родителските права/този въпрос е решен от СРС на 13.07.11г/, поради което всички доводи на участниците по делото в тази насока са неотносими.

Отказът е издаден от компетентен орган, в кръга на мат. и терит. му компетентност по ЗГР и предвид делегираните правомощия. Отказът е в писмена форма, но не съдържа всички зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК.

Отказът е проц. незаконосъобразен, по следните съображения:

Във връзка с колебанията на страните, вкл. на самата жалбоподателката- какво е било поискано от ответника и какво е било отказано от ответника с обж. Писмо, релевантно по делото е по какво Заявление е постановен обж. акт. Постановен е по Заявление за заличаване на вписаната на 14.06.22г промяна на постоянен и настоящ адрес на детето, тъй като са нарушени съд.решение за родителските права от 2011г и чл.90 ал.2 изр.2 и чл.96 ал.3 от ЗГР.Безспорно е по делото, че и двамата родители са законни представители на детето, но съгл. Решението на СРС от 2011г за развод-родителските права се упражняват само от майката. Няма последващ съдебен акт, който да преурежда този въпрос. Представената ЗНЗ № 72/22г не преурежда родителските права и те продължават да са само на майката.Безспорно е също така, че до 14.06.22г детето е имало постоянен и настоящ адрес като тези на майката, като по молби, подписани само от малолетното дете и без знанието на майката/упражняваща родителските права/- ответникът е променил постоянния и настоящия адрес на

детето/да са като на бащата/.С обж. писмо ответникът отказва заличаване на променената адр.регистрация от 14.06.22г- с аргумент, че за такава промяна е нужно ново съд.решение. Следователно, доводите на ответника са, че е нужно настъпването на нови факти/нов съд.акт/, за да бъде извършена нова промяна. Ответникът изобщо не е разгледал твърдението от Заявлението, че промяната на 14.06.22г е незаконосъобразна и като такава следва да се заличи. Ответникът възприема Заявлението като искане за нова промяна на адресната регистрация, но това възприятие е погрешно. Заявителката не е твърдяла настъпването на нови факти, в резултат на които да иска нова промяна на адр.регистрация на детето, а е твърдяла незаконосъобразност на вече извършената на 14.06.22г промяна, като е искала заличаването ѝ.Грешното разбиране на ответника с какво точно Заявление е сезиран е обусловило и неотнositомо му към Заявлението произнасяне.В случая ответникът е сезиран със Заявление по чл. 99б ал.1 от ЗГР, като е следвало в 3дневен срок от постъпване на Заявлението Кметът на района/в който е[жк]/, да назначи със заповед нарочна комисия, която да провери дали при извършените промени в адресната регистрация на детето на 14.06.22г са били спазени норм.изисквания.Заповедта за назначаване на комисия се обявява по реда на чл.99б ал.1, като комисията извършва проверка в 7мо дневен срок, за което съставя протокол/чл.99б ал.2 от ЗГР/. Видно от текста на обж. Отказ, проверка била извършена. По преписката обаче няма представени доказателства за извършването на проверка и изобщо за назначаването на комисия. Изводът на Съда е, че тъй като ответникът не е квалифицирал правилно Заявлението като такова по чл.99б ал.1 от ЗГР, изобщо не е провел производство по чл.99б ал.1 и ал.2 от ЗГР. При липса на проведено относимо адм.производство/съществено проц.нарушение/, произнасянето с обж. Отказ се явява и мат.незаконосъобразно/не е произнасяне по Заявлението, респ. фактическите и правните основания на ответника са неотносими към Заявлението/.

Отказът следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне по Заявлението по чл.99б ал.1 от ЗГР/доколкото Съдът не може сам да постановява заличаване на незаконосъобразно направена промяна в адресна регистрация, а и произнасянето на съда би било първото по въпроса- липсва изобщо произнасяне на ответника/, в разписаните в ЗГР срокове. При новото произнасяне ответникът да спази процедурата по чл.99б ал.1-ал.3 от ЗГР, като вземе предвид , че: заявленията за промяна в постоянния и настоящия адрес на малолетното дете не са подписани от законен представител/чл.95 ал.2 и чл.96 ал.2 от ЗГР/; от 2011г и до момента родителските права се упражняват само от майката; ЗНЗ № 72/22г не променя този факт, като майката до момента не е лишена от упражняването на род.права /само от нея/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно по чл.143 от АПК. Следва да ѝ се присъдят 10лв дър.такса и 600лв договорен и внесен адв.хonorар, общо 610лв. Размерът на адв.хonorар не е прекомерен, като е под мин.размер от 1000лв по чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г. При този изход на спора, на з.страни И.В./за когото актът е благоприятен/ и М.В./за когото актът е благоприятен/- разноски не се дължат по никоя хипотеза на чл.143 от АПК. М.В. е представляван от назначен от Съда особен представител, на когото не се следват разноски, тъй като съгл. чл. 27а от ЗПП- лицата, на които е предоставена

правна помощ, възстановяват на НБПП направените разноски само в определени със закон случаи, какъвто не е процесния. Лицето, на които е предоставена правната помощ е дете, заинтересована страна в съдебното производство, като правната помощ е предоставена на основание чл. 23, ал. 1 от ЗПП, по силата на която разпоредба Системата за правна помощ по чл. 21, т. 2 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство. Предвид посоченото е приложимо правилото на чл. 94 ал.1 от ГПК във връзка с чл. 144 АПК за безплатна защита и правна помощ. Само в случаите на лишаване от вече предоставена правна помощ при условията на чл. 97, ал. 1 ГПК, съдът осъжда получило правна помощ лице да внесе всички суми от плащането, на които е било освободено, а настоящият случай не е такъв. Друга разпоредба на Гражданския процесуален кодекс, която има отношение към възстановяването на разноските за получена правна помощ, е чл. 78, ал. 7 от ГПК. Разпоредбата съдържа две хипотези, а именно, когато претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ, но настоящият случай не е такъв, тъй като в случая правна помощ е предоставена на дете, което е заинтересована страна в производството Втората хипотеза визира специфичния случай на осъдително решение срещу лицето, което е получило правна помощ, когато то дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, на в случая и тази хипотеза не е налице, тъй като не е налице осъдително решение срещу лицето, получило правна помощ. Освен това разпоредбата има предвид разноските, които е направила по делото противната страна, като участник в производството, който извод се налага както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното ѝ място между останалите алинеи на чл. 78 ГПК. Отношенията между НБПП, която не е страна в производството по делото, а само осигурява безплатна адвокатска защита, и страната, на която е предоставена помощ, са отношения, които стоят извън проведеното съдебно производство и спрямо тях общите разпоредби на ГПК относно разноските са неприложими.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл.173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР94-3885-/1/18.10.22г на Секретаря на район „В.“-СО по Заявление вх.№ РВТ22-ГР94-3885/12.10.22г, по жалба вх.№ РВТ22-ГР94-3885-/2/03.11.22г на И. А. Н. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Секретаря на район „В.“-СО за ново произнасяне по Заявление вх.№ РВТ22-ГР94-3885/12.10.22г, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК- 14дневен от постъпване на преписката при ответника.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на И. А. Н. от [населено място] сумата от 610лв, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението с касационна

жалба пред ВАС.

Съдия: